

ג ל ה

ז. בגליון לו סי"ב שואל התי' ש.ז.א. בשו"ע אדה"ז סתע"ג סי"י, למה אינו מסתפק בטעם הא' שאין לברך ברכה אחרונה על הכוס הראשון (מד' הכוסות) משום שהקידוש הוא מצרכי הסעודה ונפטר בבהמ"ז, אלא מביא טעם נוסף שהוא נפטר בברכה אחרונה של כוס ד', ולכאורה הטעם הא' מספיק.

ונראה לומר בדא"פ, דהנה כוס הראשון, נוסף לזה שהוא כוס של קידוש הוא גם מצוה בפ"ע (בתור א' מהד' כוסות) ולכן אפשר שמחמת פרט זה אינו נפטר בבהמ"ז, ולכן מוסיף אדה"ז גם טעם הב', ובאמת יש למצוא מקור ליסוד זה בשו"ע לקמן, סתע"ד סי"ב, לגבי ברכה ראשונה. עי"ש. ולכאורה הוא פשוט.

מ.א.

- ברקלין נ.י. -

ח. בגליון הקודם (לו) אות ט' הקשה מ.א. ברמב"ם הל' דיעות ספ"ג שלא יחשוב האדם 'שיהיו לו בנים עושין מלאכתם ועמלין לצרכיו 'אלא שיהי' חכם וגדול בישראל'.

והקשה הנ"ל מדוע לא נקט דבר פשוט יותר שיהי' לו בן ועי"ז יקיים מצות פו"ר. ומתרץ ע"ש.

ולא הבנתי קושיתו מעיקרא, וכי בקיום תרי"ג מצוות עסקינן? הרי המדובר הוא בהל' דעות שכשמו כן הוא דברים של רשות שיכול האדם לברור לעצמו בדעותיו באחת משתי קצוות או בדרך המצווה בסגנון אחר "השקפות" וזה - כמוכן - חוץ מדברי תורה ותרי"ג מצוות.

ופוק חזי מה שכתב הרמב"ם בעצמו בריש הל' דעות "דעות הרבה יש לכל או"א וזו משונה מזו וכו' ע"ש, והרי בנוגע למצוות מובן שצ"ל לכולם בשוה, ופשוט.

* * *

שם אות י"ב הקשה התי' ש.ז.א. בשו"ע אדה"ז סי' תע"ג סע"י, בהא דאחר כוס ראשון לא יברך ברכה אחרונה "לפי שהכוס של קידוש הוא מצרכי הסעודה... ונפטרים בבהמ"ז שלאחר הסעודה... ועוד שהוא נפטר בברכה אחרונה שיברך אחר כוס רביעי ע"כ.

והקשה הנ"ל מה צריך לטעם הב' "שהוא נפטר בברכה אחרונה שאחרי כוס רביעי הרי מוכח בסדר ברה"נ ובשו"ע